

MILA LILA

HISTOIRE: JE N'AI PAS SOMMEIL.

Verhaal: Ik kan niet slapen.

Mila est triste.

Mila is verdrietig.

Elle crie pour sa maman.

Ze schreeuwt voor haar mama.

"Maman, je ne peux pas dormir".

"Mama, ik kan niet slapen".

"Tu ne peux pas sortir".

"Je mag niet vertrekken".

"Qu'est-ce qu'il y a?" demande sa maman.

"Wat is er?" vraagt haar mama.

"J'ai mal au ventre et mal à la gorge."

"Ik heb buikpijn en keelpijn."

**"Et je ne peux pas fermer les yeux
parce qu'il fait trop noir".**

"En ik kan mijn ogen niet sluiten omdat het te donker is".

"S'il te plait maman reste un peu".

"Alstublieft mama blijf een beetje."

Maman a bien compris Mila.

Mama heeft Mila goed begrepen.

Elle se met sur le lit.

Ze zet zich op het bed.

Un peu d'eau et une dernière histoire.

Een beetje water en een laatste verhaal.

Un gros câlin et une petite lumière dans le couloir.

Een dikke knuffel en een klein lichtje op de gang.

Maintenant Mila se sent mieux.

Nu voelt Mila zich beter.

Elle est déjà plus heureuse.

Ze is nu reeds gelukkiger.

Bonne nuit Mila!

Goedenacht Mila!